Ч. 139. (310). Львів, неділя, дня 4. червня 1916. Рік II.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 6 сот. На провінції 8 сот. В занятих територіях 4 коп.

політична, економічно-суспільна й літературна ґазета.

Виходить що дня ранe кромі понеділка.

Умови передплати у Львові:

На рік	18·— К.
„ пів року	9·— „
„ чверть року	5·— „
„ місяць	1·80 „

В краю і державі:

На рік	24·— К.
„ пів року	12·— „
„ чверть року	6·— „
„ місяць	2·40 „

За границею:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В інших державах	40 фр.

Рекламації вільні від почтової оплати. Рукописі сприймаєть ся лиш оплачені, а звертаєть ся тільки важнійші і застережені. — „Українське Слово" продають всі бюра по цілім краю.

Адреса редакції, адміністрації й експедиції: ЛЬВІВ, ул. Руська 3.

Дні жертви для українських сиріт.

В суботу перед Зеленими Святами поминає наша Церква Покійників. В Зелені Свята підуть процесії на цвинтарі, щоби читанєм евангелій і панахидою, молитвою і святочною відправою пошанувати память наших батьків, материй, сестер, братів і дітий.

І кождий з нас зайде на цвинтар, щоби при гробах найблисшої рідні помолити ся та упросити для неї у Всевишнього ласки і милосердя, щоби зложити поклін памяти тих, що нас рідної мови учили, та рідну землю веліли любити, що служили Богу і свому народови, або сеї служби від нас учили ся.

А чиж не належать нині, в сю велику хвилю, до сеї нашої найблисшої рідні ті, що рідну землю перед ворожим наїздом боронили, за неї груди наставляли і голови свої на боєвищи поклали?

Чи не згадаємо їх і не полинемо гадками на ті збірні могили і на густо розсіяні самотні гроби нашого лицарства по галицькій і угорській Україні, по нашій Волині, по землях давної Польщі, Бельгії, Сербії, Чорногори і Альбанії, по італійським краю та далеких полях Сибіру?

Так і вони тепер рідня наша і їх слід нам помянути.

Та не забуваймо, що після сих наших борців лишились тисячі круглих сиріт, без батьків і материй та без майна, яке рівнож знищила воєнна пожежа.

Длятого нехай Зелені Свята будуть днями не тільки молитви, але й жертви.

Нехай в кождім селі, місточку та по більших містах пошливуть жертви для сиріт по українських лицарях-жовнірах, що не жалували і не щадили крови та житя за рідну землю, за її волю і щастє!

Українська духовна і світська інтелїґенція, українська молодіж, українське міщанство та селянство нехай тямлять, що сегорічні Зелені Свята — се **дні жертви для українських сиріт** по наших жовнірах ц. і к. армії і Січових Стрільцях!

За оборону рідної землі, за пролиту кров, за зложене в жертві вітчині житє киньмо наші лепти, хотьби не великі, але **киньмо всі**, що **маємо свідомість українства**!

Виявім нашу вдячність, пошануймо память тих, що лягли в бою, пригорнім їх бездомних сиріт до нашої груди, заступім їм батьків та материй, не даймо їм пропасти в чужім морю, виховаймо їх на свідомих членів української суспільности!

Просимо горячо всіх Українців о плянове переведене на сю ціль збірки, при чім замічаємо, що всі лепти будуть ужиті не на біжучі видатки, але виключно на тревалу фондацію. Гроші просимо слати на адресу: Земельний Банк гіпотечний у Львові (Підвале 7) і на відтинках переказів додати букви: Ф. Ш.

„**Український захист ім. митроп. Андрея ґр. Шептицького** для вдів і сиріт передовсім по погибших на війні ц. і к. жовнірах".

З похоронів Івана Франка.

Від імени української молодіжи промовив редактор „Шляхів" п. Федь Федорцїв отсими словами:

„Скажіть там, що Великий Пан помер"! Отсі слова почули були колись грецькі моряки, переїзджаючи бурхливим морем попри опущений острів. „Великий Пан помер"! — такий болем сціплений відзвук занесли вони до місця призначеня. І коли серед темної ночі повторили вони той жалібний клич почули у відповідь важкі стони, гіркі жалї і ревні ридавя. Розплилась та звістка смугами смутку по всій вітчині.

Було се в часах, коли роскішна, сонцем опромінена, морем цілована Гелляда клонилась до упадку, коли не стало великих, спіжевих мужів-героїв, божеських мудреців і ґеніяльних творців. І саме тоді немов на завершене страшного призначеня помер і Великий Пан Гелляди, всеобіймаюче і всеєдинююче єство, символ радісного житя Гелляди, розцвілої краси тїснїйшої вітчини Пана-Аркадії. Зі сумерком великих і мудрих богів-людий наступив і сумерк Греції.

І в нас помер Великий Пан, всеобіймаюче і всеєдинююче єство, відійшов від нас Великий Учитель по звиш сороклітнім труді навчаня, відлетів могутний, творчий дух, покинув нас у важкому лихолітю знесиленим, роздертих сумнївами, а може й битих стидом — на великім, битім і тернистім шляху, на розпутнім роздоріжю двох світів.

Здавалось, немов в останньому часї ми не добачували Його, немов не відчували Його приями, немов то Він вже давнїйше помер на **тім нашім** запущеним і опущеним острові. Засоченї нагальністю й імпозантного своєю страшною, придавлюючою величю дїєвого катаклїзму, прикуті до ланцюха менших і більших щоденних і щохвилинних турбот, не дуже то прислухувались ми до Його голосу. Аж стиснуло ся болем народнє серце, аж застогнала народня душа, аж стрясла ся грудь цілого народа ревним риданєм, коли розійшла ся поражаюча вістка, що наш Великий Пан помер.

Не цілих три роки тому був Ти, Учителю, у нашому молодому крузї. Любив Ти молодіж за буйність її мрій, за сміливість її думок, замислів і задумів широких — і вона любила Тебе за слово дзвінке, за ум великий, за пораду щиру і сердечну. І все, коли инші нелаcкавим оком гляділи на Тебе, в кругах молоді находив Ти найбільше зрозуміня і найсердечнїйше приняте. І саме не цілих три роки тому зібрались ми були з обох сторін граничного кордону у сій нашій столиці, щоби віддати Тобі належну пошану, подякувати за стократно обильний, сороклітний труд, зложити Тобі глибокий, приземний поклін. І тоді серед палких дебат, сміливих постанов, горячих розважувань про минуле, теперішне й будуче великого народу-раба, що від століть тужливо виливає свої гіркі жалї на вавилонських ріках европейського собору, — чули ми Твої розумні, рівноважні слова, западали нам в серця і душі Твої глибокі вискази.

Виховані на Твоїх великих ідеях робітника-каміняря, що молотом сталеного слова і глибокої думки через сорок літ розбивав скалу оспалости, заскорузлости, закостенїлости і осли-мачіня, задивлені у величню постать невтомного сївача багатих думок і плідних ідей на запущеній віками народній ниві, захоплені вмілістю і сумлїнністю пильного збирача багатих скарбів народної творчости, ґеніяльного видобувача многоцінних сезамових клейнотів національної психе, переповні святістю Твойого пророчого покликаня, заворожені Твоїми піснями-жалями, думами-скрижалями, окрилені співами-покликами, кличами-пориванями, мельодійними бунтами, голосним криком за повним національним і політичним житєм, перейняті покликом до жмудної працї, до відданого наймитовання у великого наймита—свого народу, заслухані в суцільно-спіжеві ланцюхи пісень про „вічного революціонера", творця-духа, „що тїло пре до бою, рве за щастє, поступ, волю"! — збирались ми тоді до гордого, крівавого лету, щоб води „з блакитного того Дону шоломом напить ся", тямлячи Твої завітні поклики:

„Тільки ти придатний будь
На святе, велике діло,
Загартуй думки і грудь
До високого літаня,
Ненастанно пробуй крил,
А Богдан прийде як сума
Ваших змагань, ваших сил.
До великого моменту
Будь готовим кождий з вас, —
Кождий може стать Богданом,
Як настане слушний час...
. . . .
Лиш вою́й, а не тоскуй!
Лиш бори ся, не мири ся,
Радше впадь, а сил не трать,
Гордо стій і не кори ся,
Хоч пропадь, але не зрадь!
Кождий думай, що на тобі
Мілїонів стан стоїть,
Що за долю мілїонів
Мусиш дати т и одвіт..."

А відтак... Відтак Ти відійшов у тиху самітницю далї снувати рої важенних дум, з свойого немічного мозку визбирувати останки золота, бісерів і каменів дорогоцінних, ладячи їх може на новий весїльний дарунок свойому Народови-рабови, коли Він скине пута, розібє кайдани, коли „трусне Кавказ, впереже ся Бескидом, покотить долом гомін волї — і гляне як хозяїн домовитий по своїй хатї і по своїм поли".

А відтак... звіялась буря-туча, зняла ся хуртовина-сніговиця, вдарили в бубни, заграли у сурми і

Вийшла в поле руська сила,
Корогвами поле вкрила,
. . . .
Не щоб брата задусила,
Не щоб слабших грабувати,
А щоб орди відбивати,
Що живим труну нам тешуть —
А лисиці в полі брешуть".

„Корогвами поле вкрила!" Ой, укрила. На сході і заході, на півдни і півночі стоять рівними, залізними рядами ті, що три роки тому клонили свої буйні, сміливими думками важенні голови перед Тобою, Учителю наш Великий! Серед гуку і рокоту огненної бурі певно тямлять вони Твої прометейські завіти, серед пожару багряного певно вслухують ся в диявольський дзвін Твоїх крилатих пісень і, хоч доля-зрадниця може й обманює їх замисли і сподіваня, вони таки

леліють і будуть леліяти високу думу, кerваву пісню, щоб води „з блакитного того Дону шоломом напить ся“.

Півтора року тому проводили ми на вічний спочинок Твого друга-євангелиста, колишнього повірника, товариша труду, гірких і радісних хвиль. Тоді також Ти був з нами. Ой, гірко і важко нам було тоді. Похорони Твойого друга, що відбувались у двічі сумну годину, ціхувала ціпка повага, та повага, що надавала нам тоді невмірущого завзятя, сили витриманости і німого, але твердого опору. Твої до смерти сумні похорони припали на инші часи. Не роки проминули між одними і другими похоронами, та за той час багато дорогоцінної крови поплило у моря далекі... І чи легко нам? Не розцвітають хиба наші надії пишними квітами весни воскресеня, не можемо радісно повторити написної Ібзенівської строфи „А як ми мертві воскреснемо!“

І все падуть найкращі, і все найлїпших мужів, достойних своєю правотою, мистців, пророків і поетів влучає смерть. Ллють ся лиш сльози жіночі, ті самі, що лили ся в половеччині, козаччині, ляччині, ханщині, панщині, ллють за рідними, за буйними головами, за тими розцвітно-молодими, найкращими, яких Ти, Учителю наш, Повірнику думок високих і замислів глибоких, був найкращою вицвітною вязанкою і суцільною сінтезою.

Твою працю, Твій труд у наймах у своїх оцінюємо як слід, дякуємо Тобі за довгі робочі дні і ночі. Певно ще краще оцінять ту працю ті, що вернуть сильні і загартовані з великого пожару, що вратують серце чисте, душу праву, нескалічену, думки ясні, нескривлені, що вернуть з моря бурхливого. За працю у наймах у сусідів хиба не ждати подяки. Моїм почесним і відданим обовязком зложити Тобі приземний поклін, приклонитись перед Твоїм Ясним Духом від тих, що окружали Тебе в памятнім 1913 році, від тих молодих і буйних, від усього молодого поколїня, що збереже Тебе і Твої завіти в Акрополїс своїх сердець.

На могилах ростуть принадні цвіти, з могил повстає нове житє, на могили борців, героїв і творців як до святої Мекки на гріб пророка йдуть лавами цілї ряди поколїнь, щоб там зачерпнути свіжого воздуха. зачерти цілющої води, набрати нових сил до житя-боротьби. Три такі могили нового житя у нас Українців: та перша, висока, могила співця-пророка над Дніпром—Славутою, та друга могила великого проповідника у серці Болгарії і ся третя, могила пророка і проповідника, борця, поета і героя, могила Великого Пана. З неї промінніти-муть нові лучі, аж займеть ся сонце нового, вільного житя. Ходити-мемо на неї як ходять инші на могилу Телля, складати мемо присяги, що таки добудемо волю і тоді перенесемо Твої святі мощі на новозбудований, рідний і власний Акрополь.

Редакція „Українське Слово“, Львів. Офіцири й однорічні добровольці-Українці 24 п.п. висказують свій безмірний жаль і плачуть з цілим народом над свіжою могилою найбільшого сучасного Українця Івана Франка.

Наукове Товариство імени Шевченка: Смерть найбільшого сучасного сина України порушила нас до глибини. Приймітъ слова щирого жалю і співчутя. Др Іляpiй і Ольга Бачинські.

ДОРНА ВАТРА. Українські товариства Буковини складають цвітку незабутьку на могилї безсмертного поета—учителя. Омелян Попович, Е. Пігуляк, А. Клим.

ЧЕРНІВЦЇ. Смертю нашого найбільшого батька-провідника, учителя молодїжи невтомного борця за кращу будучність нашого народу тронуті до глубини душі висказуємо як найщирші співчутя.—Молодїж учительської семинарії.

ЧЕРНІВЦЇ. Тронуте до глубини душі іззa смерти народного мученика за волю України, орґанізатора широких народних мас, письменника і ученого світової слави, учителя молодїжи і свого почесного члена,—товариство засилає найщирійше і найглибше співчутє. — Укр. акад. товариство Союз.

Світова війна.

Велика німецька побіда на морі.

БЕРЛІН. (Ткб). Президент Кемпф отворив засїданє німецького Сойму промовою, в якій підніс великі успіхи молодої маринарки та подякував хоробрим морякам, котрі принесли в жертву житє.

Всї посли вислухали промови стоячи, лише посли соц.-демократичного союза праці сиділи.

Директор державного уряду маринарки доніс, що секретар маринарки довідавшись про першу сутичку на морі, виїхав до Вільгельмсгавен.

Директор маринарки говорив: До тепер наспіли вісти, що 31 мая пополудни станула наша фльота повного моря під проводом шефа фльоти Шера проти цілої анґлійської боєвої фльоти, зложеної що найменше з 34 великих боєвих кораблїв.

Борба тривала до 9 год. вечером. На морі стало темно і в ночі відбували ся поодинокі обосторонні атаки кружляків і торпедовців. Вислїд тих атаків, увінчав ся преславним успіхом нашої морської сили, мимо того, що противник був значно сильнійший. Неприятель втратив один великий лінійний корабель „Warspite“, котрого будову покінчено тамтого року (28.000 тон), два великі боєві кружляки „Ouen Mary“ (13.000 тон) і „Indefatigable“ (10.000 тон), два панцирні кружляки типу „Ахіль“ (по 13.750 тон) один малий кружляк (5000 тон), три провідні кораблї (1.500 до 2.000 тон), десять контрторпедовців та одну підводну лодку.

По нашій стороні затонули: Лінійний корабель „Померн“ (13.200 тон, походить з 1905 р.) і малий кружляк „Вісбаден“ (5000 тон). Нема також вісти про малий кружляк „Фравенльоб“, котрого бачено, що сильно похилив ся на бік; правдоподібно затонув. Кілька торпедовців ще не вернуло. Про наші втрати та шкоди в людях не много знаємо, тому треба чекати на дальші донесеня. Зовсїм зрозуміле, що деякі наші кораблї є ушкоджені. Головна часть фльоти стоїть вже в пристанях.

Як доносить шеф маринарки, персонал і матеріяли виявились знаменитими.

КОПЕНГАҐЕН. (Ткб). „Politiken“ подає подробиці з морської борби: Не була се морська сутичка, але найбільша морська борба, яку тямить історія. Залога данського корабля „Фійорд“ була свідком страшної борби. Залога того корабля оповідає:

В середу по полудни задержали два анґлійські кораблї данський корабель „Фійорд“ на Північнім морі. Капітан корабля пішов з паперами корабля на поклад анґлійського торпедовця. В тій хвилї зявила ся на горізонтї німецька фльота.

Анґлійські торпедовці почали готовити ся до борби, а капітан вернув на свій корабель. Німецька фльота доглянула анґлійські кораблї, та наближала ся до них повною парою. Вона складала ся з 5 кораблїв лінійних, з кількох кружляків та 20 торпедових лодок. Німецька фльота представляла ся імпонуючо. Німецькі кораблї отворили огонь на анґлійські кораблї, котрі чим скорше почали втікати на північ а німецька фльота острілювала та переслїдувала їх. Коло пятої години утихла команда, однак за хвилю з новою силою зачала ся борба і тревала до 9 години. Недалеко від Скаґен стрінув корабель „Фійорд“ німецькі цепеліни, котрі летіли на поле борби.

З Християнії доносять, що капітан норвеського корабля „Ульрик“ оповідає, що корабель в середу пополудни між год. 5 а 6 був на морі. На висоті 56 степенів 50 мін. північної ширини та 3 степені 10 мін. східної довжини роздав ся гук армат, котрий змагав ся до 7 год. О год. 8. не було вже чути стрілів на покладї корабля а не далеко від Ставанґер бачено огонь аж до 10 години. Корабель завернув на північ, щоби не попасти на місце битви. Вчера вечером бачив корабель два кружляки, що плили в полудневосхіднім напрямі, котрі стріляли з тяжких і легких армат. Згадані кораблї їхали дуже скоро.

„Berl. n. Norddeutsche All. Ztg.“ пише: При першій сутичці головної анґлійської боєвої фльоти з нашою морською силою, котру Анґлійці до тепер старанно виминали, побідила наша фльота, хоть Анґлійці вели борбу маючи значну перевагу. Неприятель поніс великі втрати. Наша фльота не без втрати, але хоть кожда жертва житя німецького і німецького корабля є болесною, не стоять наші втрати в ніякім відношеню до ослабленя анґлійської фльоти. Офіцири і жовнїрі нашої фльоти не завели гордої надії, яку Німеччина приписувала їх хоробрости, відвазї і рішучости. З глубокою вдячностю згадує німецький народ хоробрі їх подвиги, які у вінець нашої молодої фльоти вплели наші моряки.

ДРЕЗНО. (Ткб.) Король вислав цїсареви Вільгельмови ґратуляційну телеґраму з нагоди побідної битви на морі.

РОТЕРДАМ. (Ткб.) Паровець „Шельде“ є в дорозї до Ню Ватервеґ з убитими та раненими в часї морської битви.

КОЛЬОНІЯ. (Ткб.) „Koel. Ztg“. пише, що побіда німецької фльоти може рівнати ся лише з битвою під Лїсою, котру звели наші вірні союзники. Побіда знївечила горде переціннюванє Анґлійців власних сил. День 31 мая набрав історичного значіня.

ЛЬОНДОН. (Ткб.) Анґлійська адміралїція подає до відома: В морській битві затонули слїдуючі кораблї нашої фльоти:

„Gueen Mary“, „Indefatigable“, „Invincible“, „Defence“, „Black Prince“, „Turbulent“, „Tiperarej“, „Fortune“, „Sparrowhawk“, „Ardeni“. Бракує ще инших кораблїв.

Австрійська офензива.

КОПЕНГАҐЕН. (Ткб.) „Politiken“ пише про австрійську офензиву в Італії: Так приготовленє тої офензиви, як і переведенє її є славним військовим ділом.

ЛЮҐАНО. (Ткб.) Члени російського парляменту були дуже радісно витані в Туринї. Говорено про воєнне положенє Італії. Італійці домагали ся офензиви від Росії, котра в іртересї союзників повина понести такі втрати, що і армія італійська.

АМСТЕРДАМ. (Ткб.) „Nieve van den Dag“ пише: Здобутє Асіяджіо і Арсієро мусить бути для Італійців поважним розчарованєм та великим пораженєм. Австрійські форти стояли рік цілий неушкоджені. Австрійська офензива тривала пів місяця і австрійська армія зробила два поважні виломи в італійській обороннїй лїнії. Можливо, що забранє до неволї такої маси Італійців має більше значінє, як добутє двох твердинь.

Ріжні вісти.

ШТОКГОЛЬМ. З Льондону доносять, що в Римі відбуває ся воєнна Рада, а вислїд її рішить, чи Кадорна буде дальше начальним вождом.

На італійськім фронтї є богато французьких офіцирів, котрі мають перевести постанови кеалїції.

КОПЕНГАҐЕН. Як зачувати в Петербурзї, цар задумує перенести свій двір на Крим, також коронні скарби мають бути перенесені з Петергофу та Петербурга на полудне.

БЕРЛІН. (Ткб.). Німецький Цїсар Вільгельм прибув 31. мая до области військ кн. Леопольда Баварського.

ЛЮҐАНО. (Ткб.)і У фабрицї пороху в Фортедель Марні вибух огонь та знищив 9 варстатів до виробу пороху та 14 до виробу муніції. Згинуло богато робітників. Поліція арештувала кілька підозрілих осіб.

МІЛЯНО. (Ткб.). „Secolo“ доносить з Риму, що 25.000 Чорногорців прилучено до сербського війська та силою накинено їм сербське підданьство.

ЦІРІХ. (Ткб.). Фінансові обставини спричинили відложенє париської господарської конференції з 5. на 14. червня.

ВІДЕНЬ. (Ткб.), Цїсар позволив носити арикн. Евгеневи ордер від німецького Цїсаря.

ПАРИЖ. (Ткб.), З Атен доносять, що Болгари поширили свою лінію на полудневий захід в напрямі Окріне. Правдоподібно займуть вони ту місцевість. Німецький відділ прибув до Гаджії Беґлїк в Туреччинї. Противники громадять піхоту та артілєрію в Ксанті. Німецьке правительство дало запоруку Греції, що не займе Кавалї анї полудневої Македонії

БЕРЛІН. (Ткб.). Льондонський кореспондент доносить, що Анґлїя вислала часть своєї фльоти з Каналу до Середземного Моря, щоби заслонити анґлійські та французькі транспорти до Солуня і Епіру.

Новинки.

— Відзначенє Українця. Др. Степан Гасюк, відзначений почестною відзнакою II кляси Червоного Хреста.

— Торжественне посвяченє нововибудованого дому музичного товариства ім. Миколи

Лисенка у Львові відбуде ся в понедїлок 12 червня о год. 12 в полудне в салї дому товариства ул. Шашкевича ч. 5 (станція трамваю: касарня жандармерії). Слїдуючого дня 13 червня 1916 відбуде ся інавґураційний концерт устроєний заходом товариства ім. Лисенка при співучасти співацкого товариства „Боян“ та найвизначнїйших артистичних місцевих сил та упрошеного з Відня співака п. Семенова. Білети в цїні 1—4 корон можна набувати від середи 6 червня в книгарни Наук. тов. ім. Шевченка. Подрібну програму подасть ся невдовзї.

— **Буря.** З Козари в букачівськім повіті пишуть нам:

Дня 29 мая 1916 о год. 6 по полудни навістила тутейшу громаду страшна буря з градом, котра заподіяла значну шкоду. На щастє буря з градом, засягла тільки половину села нашого, піль та огородів,

Буря перевернула на приходстві один будинок (стодолу) в котрій знаходили ся під той час коні з возом та поторощила там віз і коні. Град падав так обильно, що на огород одного господаря наплив води з гори насунув на цїлий огород грубу лаву граду на 60 цм. високо.

— **Реквізиція церковних дзвонів.** Віденський вістник епархіяльний доносить, що спис дзвонів є вже покінчений так, що їх зняте відбудеть ся вже в найблисших днях. Не буде се реквізиція, тільки закупно за відповідну цїну. Дзвони будуть переймати визначені до сього військовими командами офіцири, інжинери краєвої оборони та військові урядники. При сїй чинности мусить бути списаний протокол, який має подати точно місцевість і назву церкви, число забраних дзвонів, їх вагу і цїлу за них виплачену після постійної тарифи 4 К за кільограм. Перевіз дзвонів переводити буде військова команда. Дзвони з перед 1800 р. після провірення їх дїйсного походженя з 17 столїтя нашими консерваторами, можуть бути вилучені з купна. Взагалї переймє військовість $^{2}/_{3}$ загального числа дзвонів, одну трету полишить ся церквам.

— **Вписи і вступний іспит на І. рік до ц. к. жіночої семинарії у Львові** відбудуть ся 1. липня с. р. Кожда кандидатка мусить скінчити 15 літ і видїлову школу і видержати іспит з релїґії, української, польської, нїмецької мови, з математики, каліґрафії, рисунків та вказати, що має слух і голос до співу.

Звертає ся увагу, що вписи тревають всего лише один день і зараз слїдуючого дня зачинають ся іспити. По замкненю вписів безумовно нїкого не приймуть. І тому повинні заздалегідь всї інтересовані постаратись о потрібні документи, щоб на час явити ся у Львові. Не потребуємо пригадувати, що Українки повинні як найчисленнїйше зголошувати ся, бо поминувши матеріяльні користи як пр. безплатна наука, стипендії, котрі майже кожда менче засібна кандидатка дістає, повинні ми численним обсиланєм нашою молодежію зазначувати утраквістичний характер того заведеня.

— **Польські радні в Лодзї зложили мандати.** Польські і жидівські радні в Лодзї зложили на руки тамошного президента поліції Опена меморіял, в якім зазначують, що зрікають ся своїх мандатів. Свій крок мотивують тим, що вони є радними не з вибору, але з номінації окупаційних властий. Радні домагають ся оголошеня виборчої ординації для Лодзї на взір Варшави.

— **З бандитизму в Королївстві.** Воєнний суд в Опатові засудив за цїлий ряд вбійств на кару смерти через повішенє: Броніслава Банашевського, Щепана Кравчинського, Петра Кіцльоха, лїсничого з Максимілїянова. Вирок виконано.

— **Лїбкнехт під замітом зради стану.** Приватні телєґрами доносять, що проти посла Лїбкнехта ведеть ся слїдство о зраду стану. Військовий карний кодекс предвиджує за сей злочин тяжку вязницю найменше 10 лїт.

— **З нагоди великої побіди німецької фльоти** над анґлїйською, місто Львів прибралось в державні та народні хоругви. Телеґрафічно доносять, що також і инші міста Монархії та Німеччини головно Берлїн стрінули сю побіду з великою радістю.

— **Підвисшенє цїни тютюну.** В доповненю оноді́шної нашої новинки про підвисшенє цїни тютюну, подаємо цїни деяких його родів. Кір (доси коштував 8 К) тепер 10 К, пурзітшан (доси К 4·60) тепер К 8·30, македонський (25 гр.) перше 90 сот. тепер 1 К 55 с., герцеґовина (перше 60 сот.) тепер 90 с., турецький (перше 44 с.) тепер 65 с., драма (перше 30 с.) тепер 40 с.

Тютюни до файки: „Круль“ (перше 20 с.) тепер 26 с., Drei König (перше 16 с.) тепер 22 с., угорський (перше 10 с.) тепер 14 с., дебречинський (перше 8 с.) тепер 9 с.

Папіроси: меріс (6 К) тепер 7 К, ніль (7 К) тепер 9 К, дамські (6 К) тепер 8 К, египетські (6 К) тепер 8 К, менфіс (5 К) тепер 7 К, Princessas (3 К) тепер 4 К, султан (2 К) тепер 3 К, Кайзер (2 К) тепер 2 К 50 с., дунай (1 К) тепер 1 К 50 с., мірісм (50 с.) тепер 60 с., шпорт (30 с.) тепер 35 с.

— **Концерт в честь Шевченка** для ранених жовнїрів у Відни. В понедїлок світлий (24 н. ст. цвітня б. р.) устроїв Комітет пань для укр. ранених жовнїрів прегарний популярний концерт в честь Шевченка, один з найкрасших з часу побуту наших виселенців у Відни.

— **Кіно „Червоного Хреста“** при ул. Академічній ч. 8, від 2 до 5-го червня 1916 слїдуючою проґрамою: 1) Замасковане індівідуум, зворушаюча драма; 2) Воєнний тиждневник, знимка з воєнного терену; 3) Заручини з перепонами, комедія в 2 діях; 4) Піфф контрольор, дуже смішне.

— **Людове кіно „Червоного Хреста“** при ул. Городецькій ч. 26. Знаменита проґрама від 2—5 червня 1916. Дві славни драми: „Іграшка судьби“ і „Вина батька“, як також воєнна гумореска п. з. „Мобілїзація в кухни“ і комедія „Наймичка з любови“, дальше Воєнний тиждневник виповнять проґраму вечера.

ПОМЕРЛИ.

о. Стефан Питлик, парох з Сільця (дек. Камінського), помер дня 1. мая с. р. в селї Кривім коло Радехова в 51 р. житя. В. й. п.

Поминальне богослуженє

за упокій душі бл. п.

Володимира Гребеняка

студента філ., котрий поляг яко кадет-асп. 19 п. краєвої обор. в бою за вітчину дня 7-го червня 1915 р. в Слобідці під Галичем, відбуде ся в першу річницю смерти в середу дня 7-го червня 1916 р. о 9 годині рано в церкві Успенія Пресвятої Богородиці.

На се богослуженє просить всїх Приятелїв і Знакомих Родина.

ОПОВІСТКИ

Недїля, дня 4. червня 1916.

Нині: 4. червня гр.-кат. Василія Муч., римо-кат. Квірина.

Завтра: 5. червня гр.-кат. Михайла римо-кат. Боніфацого.

○ Український Нар. Театр Т-ва „Бесїда“ у Львові. Саля Т-ва „Сокіл-Батько“ при вул. Руській ч. 20.

В недїлю, дня 4. червня „Назар Стодоля“ штука на 3 дії Т. Шевченка. В другій дії „Вечерниці“ Ніщинського.

Білєти раньше можна набути в Народній Торговлї. Початок о год. 7. вечером. 2—2

○ З Т-ва „Академічна Громада. Просить ся всїх Вп. Товаришів явити ся в понедїлок дня 5. червня точно о 6. год. по полудни на сходини, які відбудуть ся в льокали Т-ва ул. Панська ч. 11. А. — Видїл.

○ Загальні збори повітової Спілки для продажи худоби в Долинї відбудуть ся дня 12 червня с. р. о год. 2. по полудни в власнім льокали в Долинї на Горішу (дім Просвіти) взглядно о год. 3 по полудни сего дня без огляду на скількість членів з слїдуючим порядком дневним. 1) Справозданє уступаючої надзираючої Ради Стоваришеня і управи Стоваришеня. 2) Вибір цїлої надзираючої Ради Стоваришеня. 3) Вибір цїлої управи Стоваришеня. 4) Внески і жаданя членів. — Надзираюча Рада.

Послїдні вісти.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 3. червня 1916.

На російськім фронтї.

На бесарабськім фронтї і на Волини тривають бої артилєрії з незміненою нагальністю. На поодиноких місцях фронту відперто також російські атаки піхоти.

На італїйськім фронтї.

Наші війська відперли сильний наступ і кілька слабих випадів Італїйців на Монте Барко. Таксамо розбились кількаразові наступи ворога на наші становиска коло граничного кута на схід від фільварку Мандріелле.

На балканськім фронтї.

Супокій.

Заступник шефа Генерального Штабу
фільдмаршалок-поручник Ф. Гефер.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

На західнім фронтї.

Вчера в полудне здобули віртенберські полки приступом хребет височини на полудневий схід від Іперн і анґлїйські становиска поза ним. Полонено легко раненого ґенерала, одного полковника, 13 инших офіцерів, 850 неранених і 168 ранених анґлїйських жовнїрів. Число полонених є мале бо оборонці понесли дуже тяжкі втрати, а окрім того часть залоги втікла зі становиска і лиш нашим огнем можна було її досягнути. Протинаступи, які розпочались в ночи, відкинено легко. На північ від Арра і в околиці Альберт йде дальше борба артилєрії.

В Шампанії на полудне від Ріпон привели наші стежі з малого підпринятя 200 полонених Французів.

На захід від Мози поборювано ворожі батерії і урядженя фортифікаційні з наглядним успіхом.

На схід від Мози понесли Французи дальшу невдачу. Рано відперто сильний наступ на наші свіжо здобуті становиска на полудневий захід від лїса Каїлєт. Дальше на схід старались Французи вчера на хребті на полудневий захід від Во шість разів наступаючи вийти до наших ровів і всї ті наступи розбились при найтяжших втратах для ворога.

В околиці на полудневий схід від Во йдуть завзяті а для нас успішні бої.

На східнім збочу височини Мози взяли ми приступом сильно укріплене село Дамлюп. В наші руки дісталось 520 неранених Французів, в тім 18 офіцерів і кілька машинових крісів. Инші бранці дістались, коли їх провадженo через Дієп, під огонь тяжкої французької артилєрії і тяжких французьких батерій. Пільна артилєрія зістрілила над Во літак типу Фармана. Зістрілений французький літак на захід від Мехрінген, про який вчера звідомлювано, є четвертим з черги ворожим самолетом зістріленим поруч. Гохдорфом.

На східнім і балканськім фронтї.

Окрім боїв стеж не було нїяких подій.

На морі.

Щоб з гори запобічи леґендам, стверджуєть ся, що в битві під Скаґераком в д. 31. мая німецькі оружні сили повного моря боролись з анґлїйською новітною фльотою. До сього, що доси оголошено треба додати, що після анґлїйських урядових звітів знищили ми ще кружляк боєвий „Invicibile“ і кружляк панцирний „Warier“. По нашій стороні треба було розсадити малий кружляк Ельбсінґ, який в ночи 31 мая мав колїзію з иншим німецьким воєнним кораблем і в наслїдок того був тяжко ушкоджений, бо не можна було його вже привести. Залогу вратували підводні судна за виїмком командата і 2 офіцерів та 18 моряків, які остались на

покладі, щоб розсадити корабель. Сї послідні по донесеням з Голяндії зістали привезені на гольовничім кораблі до Ymuiden і там висаджені на сушу.

Начальна управа армії.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Оголошеня.

Видає і відвічає за ред.: Д-р. Сидір Голубович. Друкарня А. Гольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.